

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010465
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319010465.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 28. mája 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Mazúcha a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Adriany Gallovej prejednal sťažnosť odsúdeného P. U. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2Nt/15/2019-38 z 11.3.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného P. U. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného P. U. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T/46/2016.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že v danom prípade nezistil splnenie podmienok obnovy konania. Odsúdený svojím návrhom na obnovu konania sledoval prehodnotenie výšky trestu, ktorý mu bol uložený, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. V konaní podľa okresného súdu pritom nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odsúdený sťažnosť. Odsúdený citujúc Ústavu Slovenskej republiky a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd s poukazom na odsúdenie trestným príkazom Okresného súdu Hodonín, sp. zn. 15T/162/2018 z 18.10.2018 namietal trest uložený mu v základnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T/46/2016. Odsúdený mal za to, že vzhľadom na vyššie uvedené odsúdenie Okresným súdom Hodonín mu mal byť uložený spoločný trest za pokračovací prečin krádeže, z ktorého dôvodu bola porušená zásada, že nikoho nemožno stíhať alebo potrestať za ten istý trestný čin dvakrát. Nesúhlasil tiež s právnou kvalifikáciou skutku ako prečinu porušovania domovej slobody, ako aj s jeho posúdením podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu krádeže závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách. V tejto súvislosti poukázal na zmenu Trestného zákona, ku ktorej došlo prijatím zákona č. 214/2019 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon. Trestný zákon v znení po uvedenej novele je podľa odsúdeného pre páchatela priaznivejší, nakoľko odôvodňuje kvalifikovanie jeho konania ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Poukázal na znenie Trestného zákona Českej republiky (absencia kvalifikačného znaku trestného činu krádeže jeho spáchaním na viacerých osobách) a zásadu špeciality (odovzdanie trestného stíhania odsúdeného z Českej do Slovenskej republiky), ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Tdo/75/2012 z 22.5.2013. V ďalšom namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nakoľko v konaní neboli vypočutí svedkovia O. O., N.B., U. L., F. F., E. C., H. T. a U. X. (kontradiktórnosť konania). Obhajca odsúdeného nad rámec uvedených sťažnostných námietok uviedol, že po formálnej stránke nie je čo namietat voči právnemu názoru súdu, ktorým odôvodnil, prečo nepovolil

obnovu konania. Mal však za to, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania boli porušené práva odsúdeného, nakoľko súd ani prokuratúra nereagovali na námietky odsúdeného upozorňujúce na to, že v dôsledku nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci a nesprávnej kvalifikácie konania odsúdeného boli porušené jeho práva v základnom konaní. Súd a prokuratúra viaceré podania odsúdeného v rámci konania o povolení obnovy konania formálne posúdili ako návrh na obnovu konania, nezaoberali sa porušením práv odsúdeného v základnom konaní, čím mu odopreli právo brániť sa spôsobom, ktorý je efektívny na ochranu jeho práv.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, ale nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu nadriadený súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol. Ani podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania z dôvodov uvedených v návrhu odsúdeného. Keďže odôvodnenie napadnutého uznesenia je podrobné a zrozumiteľné, a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň v celom rozsahu odkazuje.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu alebo prokurátorovi neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne tieto nové skutočnosti sú také závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Účelom obnovy konania však nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Inak povedané, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa napr. súd pri svojom rozhodovaní vysporiadal so všetkými pre rozhodnutie významnými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval jednotlivé zásady trestného konania a či boli dodržané všetky práva obvineného a podobne. Prieskum takéhoto rozsahu je možný v odvolacom, resp. za splnenia zákonných podmienok v dovolacom konaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 4 písm. b) Tr. por. skutočnosťou skôr nežnou je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takéhoto právneho predpisu alebo jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a), ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou (...), ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi je nesúlady, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom (...). Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

V týchto súvislostiach nadriadený súd konštatuje, že strata účinnosti právneho predpisu, ktorá vznikla v dôsledku konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 3 ústavy je skutočnosťou zakladajúcou dôvod na povolenie obnovy konania. Ustanovenie § 212 Tr. zák. o trestnom čine krádeže však bolo novelizované zák. Národnej rady Slovenskej republiky z 26.6.2019, č. 214/2019 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon. Uvedené ustanovenie Trestného zákona nestratilo účinnosť rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým by bolo podľa čl. 125 ods. 3 ústavy vyslovené, že medzi ustanovením § 212 Tr. zák. a Ústavou Slovenskej republiky je nesúlad. Z týchto dôvodov strata účinnosti ustanovenia § 212 Tr. zák., v znení účinnom do 1.8.2019 (po novele tohto ustanovenia) nie je skutočnosťou skôr neznámou, zakladajúcou podľa § 394 ods. 1 Tr. por. dôvod na povolenie obnovy konania v prejednávanej veci odsúdeného.

Pokiaľ odsúdený namieta právnu kvalifikáciu skutku, vrátane kvalifikačného znaku spáchanie trestného činu na viacerých osobách (§ 138 písm. j/ Tr. zák.) odvolací súd len poznamenáva, že nesprávne právne posúdenie zisteného skutku (napr. prísnejšia právna kvalifikácia) alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia (napr. pochybenie pri uložení súhrnného trestu), nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania. Okresnému i krajskému súdu v pôvodnom konaní bolo navyše známe, že P. U. bol odsúdený vo veciach Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/18/2016, Okresného súdu Hodonín sp. zn. 15T/162/2018 i v ďalších 15 - stich trestných veciach. Rovnako týmto súdom bolo známe, že trestné konanie bolo prevzaté z Českej republiky a súdom bola známa i právna úprava v Českej republike. V posudzovanej veci teda nejde o nové skutočnosti.

Pokiaľ odsúdený namieta porušenie práva na kontradiktórnosť konania, lebo v základnom konaní neboli kontradiktórne vypočutí poškodení O. O., N.B., U. L., F. F., E. C., H. T. a U. X., opätovne nejde o skutočnosť odôvodňujúcu povolenie obnovy konania, pretože výpovede týchto svedkov mali súdy v pôvodnom konaní v dispozícii. Navyše možno konštatovať, že pokiaľ odsúdený na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vzdal sa práva na kontradiktórne prejednanie veci vo vzťahu k dokazovaniu viny. Poškodení boli vypočutí v rámci dožiadania po odovzdaní trestnej veci príslušnými orgánmi Českej republiky, pričom obhajca odsúdeného bol o termínoch ich výsluchov upovedomený a bolo mu umožnené sa ich zúčastniť, čo však nevyužil. Výpovede poškodených by neboli spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine či treste. Ide o poškodených, ktorí neboli prítomní pri spáchaní skutku a vyjadrovali sa len k vzniknutej škode. Pokiaľ išlo o odsúdeným navrhované výsluchy obhajcu v pôvodnej veci JUDr. Záhumenského a obhajcu v posudzovanej veci JUDr. Pikuliaka zo spisového materiálu vôbec nevyplýva k akým novým skutočnostiam a dôkazom relevantným v konaní o obnove konania, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste by mali vypovedať. Navyše podľa § 36 ods. 3 Tr. por. obhajca (v zásade) nemôže byť vypočúvaný ako svedok o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel pri výkone obhajoby.

Podmienky obnovy konania neboli v danej veci splnené aj pokiaľ ide o rozhodnutie o treste. Z dikcie ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že pre pozitívne rozhodnutie súdu o návrhu na povolenie obnovy konania skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme musia byť takého charakteru, že vzhľadom na ne by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd pripomína, že odsúdenému v pôvodnom konaní bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Košice, sp. zn. 8T/29/2012 z 3.10.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To/17/2013 z 11.9.2013, ktorým bol odsúdenému pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. Pri rozhodovaní o treste súd prihliadal na dve priťažujúce okolnosti a to, že odsúdený spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, a na jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že odsúdený sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Vzhľadom na okolnosti spáchania stíhaných skutkov, motív konania odsúdeného a spôsobený následok považoval konajúci súd aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností) za neprímerane prísnu, preto v súlade s ustanovením § 38 ods. 7 Tr. zák. na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. neprihliadal. Prvostupňový súd v danej veci prihliadal na vyhlásenie odsúdeného podľa § 257 Tr. por., na to, že skutky, pre ktoré sa viedlo trestné stíhanie, odsúdený spáchal v roku 2012 a trest ukladal podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., ktorý upravuje mimoriadne zníženie trestu a umožňuje uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom

ustanovenej trestnej sadzby. Z uvedeného dôvodu bol odsúdenému ukladaný trest odňatia slobody v sadzbe od 2 rokov do 10 rokov. V konaní nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, alebo dôkazy, vzhľadom na ktoré by tento trest vo výmere 2 roky, teda na samej spodnej hranici trestnej sadzby, bolo možné považovať za trest uložený v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchateľa.

V pôvodnom konaní bol P. U. odsúdený pre trestnú činnosť spáchanú od 6.3.2012 do 8.3.2012, vo veci Okresného súdu Hodonín sp. zn. 15T/162/2018 pre trestnú činnosť z 11.6.2018 (časový odstup 6 rokov). To znamená, že nešlo o pokračovanie v páchaní rovnakej trestnej činnosti, pretože absentovala časová súvislosť, za ktorú sa podľa súdnej praxe považuje niekoľko dní, alebo týždňov medzi spáchanými čiastkovými útokmi.

Odsúdený U. trestnú činnosť v posudzovanej veci spáchal v marci 2012, teda predtým, ako bol dňa 3.10.2012 vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 8T/29/2012. Odsúdeným uvádzaný rozsudok vo veci Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/18/2016 bol vyhlásený až 24.4.2017, o päť rokov neskôr. Súdny v posudzovanej veci teda pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody nerušili aj tento výrok o treste, lebo trestná činnosť v posudzovanej veci a vo veci Okresného súdu Nové mesto nad Váhom sp. zn. 1T/18/2016 (spáchaná 14.8.2015) neboli v súbehu.

Z vyššie uvedených dôvodov neboli splnené v posudzovanej veci ani žiadne podmienky k tomu, aby odsúdenému mohol byť prerušený výkon trestu odňatia slobody.

V danej veci obhajca odsúdeného v doplnení k návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania uviedol, že skutočnosti uvádzané odsúdeným odôvodňujú povolenie obnovy konania. Pokiaľ však nadriadený súd uvedené skutočnosti nevyhodnotí ako skutočnosti odôvodňujúce povolenie obnovy konania, je to dôvod, aby súd podanie odsúdeného považoval za dovolanie. Nadriadený súd sa s týmto názorom obhajcu nestotožnil. Konanie začaté podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, t.j. podľa ustanovení upravujúcich obnovu konania, sa dokončí spôsobom ustanoveným týmto zákonom pre konanie o obnove konania. Navyše v kompetencii krajského súdu nie je rozhodovanie o dovolaní.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že výrok napadnutého uznesenia okresného súdu, ktorým zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, zodpovedá stavu veci a zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.